

[Alvilda Larsen.]

ning for de Udgifter, som fulgte paa Landbrugsordningerne i August 1946. Mit Parti gik dengang imod Landbrugsordningerne. Vi syntes, de burde have haft en helt anden Form, og vi kunde derfor heller ikke være med til at skaffe Dækning for disse Ordninger. Dækningslovene, deriblandt de tre, som foreslaas forlænget, bidrog jo i allerhøjeste Grad til at forskyde Forholdet mellem den direkte og indirekte Skat til Fordel for den indirekte Beskatningsform. Den indirekte Beskatningsform var særlig yndet af den tidligere Regering og tog ogsaa særlig Fart under denne.

Vi fik Syn for Sagen for, at det heller ikke udelukkende var for at skaffe Dækning for Udgifterne i Forbindelse med Landbrugsordningerne, at Lovene om Forbrugsafgifter blev gennemført. Det drejede sig i Virkeligheden nok saa meget om at faa Midler til at nedskrive Statens Gæld i Nationalbanken med. Det var et Led i den daværende Regerings hele økonomiske Politik, som gik ud paa at beskære Befolkningens Købeevne, ogsaa der, hvor den i Forvejen var lille. Vi havde den Opfattelse, at Forbrugsafgifterne ikke tjente noget rimeligt Formaal. Man kunde med større Rimelighed have forlangt, at man i Stedet for at forhøje Priserne paa Befolkningens Forbrugsvarer havde antastet de krigsskabte Formuer og havde gennemført en ordentlig Eengangsskat.

I sin Forelæggelsestale har Finansministeren oplyst, at saafremt det nærværende Lovforslag gennemføres, kan der regnes med et Provenu af Omsætningsafgiften af stærke Drikke for hele Finansaaret paa ca. 240 Mill. Kr., saaledes at der stadig væk bliver et Overskud paa ca. 70 Mill. Kr. til Reguleringskontoen.

Finansministeren nævnte ogsaa i sin Forelæggelsestale Spørgsmaalet, om de stærke Drikke var i Stand til at bære de betydelige Forhøjelser, og der foreligger nu Tal, som viser, at Forbruget af disse Varer ikke er blevet mindre trods Forhøjelserne. Finansministeren mener saa, at man kan beholde de nuværende Afgifter, fordi de ikke bevirker en Nedgang i Forbruget. Men fordi Forbruget er det samme, er det ikke dermed sagt, at det er de samme Forbrugere, der køber. Der kan udmærket være sket Forskydninger her, og det tror jeg, der er. Det er et meget anvendt Argument fra den Side, hvor vi finder Tilhængerne af den indirekte Beskatning, at det nu engang er den mest demokratiske Maade at beskatte Forbruget paa. Det er ikke strengt nødvendige Varer, der her beskattes, saa hvis man ikke har

Raad til at købe dem, kan man bare lade være. Det er ikke rigtigt, for i Virkeligheden forholder det sig saadan og vil ogsaa forholde sig saadan i Fremtiden, at de daarligst stillede paa et givet Tidspunkt vil tvinges til at nedsætte deres Forbrug eller helt holde op med at købe de paagældende Varer, medens de bedre stillede trods Prisforhøjelserne stadig væk vil være i Stand til at købe disse Varer og ogsaa oven i Købet være i Stand til at forøge Forbruget af dem. Det er altsaa fortrinsvis de mindre bemidlede, der rammes. I den Beskatningsform, som de tre Love, vi her behandler, falder ind under, kan jeg beklageligvis ikke finde noget som helst Tegn paa en mere rimelig og mere retfærdig Fordeling af Skatter og Byrder, hvad jo dog det nuværende Regeringsparti adskillige Gange har gjort sig til Talsmand for, ikke mindst under Valgkampen, men for øvrigt ogsaa efter. Saa selv om det nu ikke længere er en Venstregering, men en socialdemokratisk Regering, der forelægger disse Love, kan vi altsaa ikke fra vort Partis Side ændre vort Syn paa disse Ting.

Mit Parti kan ikke billige en Forlængelse af disse Love.

Starcke: Angaaende Forlængelsen af disse tre Love kan jeg væsentligt henvise til mine Udtalelser ved Forslagens Behandling i Fjor. Jeg vil gerne have Lov til at understrege Ordet „Midlertidighed“, som gaar igen i alle Lovene, og fremsætte det Ønske, at Midlertidighed altid maa betyde Kortvarighed. Det underer for saa vidt at se et socialdemokratisk Ministerium prøve at forlænge Loven om Konsum-Isen, naar man ser de Tanker, som blev ført frem af det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Slagelse) ved Forslagets Behandling i Fjor, hvor han udtalte nogen Overraskelse over Fremsættelsen af et saadant Forslag, og hvor han mente, at det ikke vidnede om større Opfindsomhed. Der hører vel endnu mindre Opfindsomhed til at foreslaa en Forlængelse af Loven. Det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Slagelse) troede heller ikke, at man vilde kunne faa Befolkningen til at forstaa, at det skulde være nødvendigt at lade denne Skat medvirke til Dækning af Landbrugsordningerne. Og til sidst vil jeg gerne have Lov til et kort Citat. Det ærede Medlem udtalte:

„... at efter vor Opfattelse er det ikke rimeligt at gaa til denne Beskatning af Isen.“

Jeg vilde derfor have foretrukket, at man havde ladet disse Skatter bortfalde nu, da de dog udløber.

Til det ærede Medlem Hr. Thorkil Kri-